

Vizsy Ferenc: Van járvány vagy nincs járvány? – 2020 október

Az „Ahány ember, annyi vélemény” mondás igazsága a járványról folyó vitákban is igazolódik. Noha Pulitzer József örökérvényű állítása szerint „A hír szent, a vélemény szabad”, vannak, akik a pusztító tényeket is megkérdőjelezzik. Keményen ütköznek a vélemények, de mindenki tudja, most nem babra megy a játék. Három embert kérdeztem a mai helyzetről.

Dr. Horváthné Fülöp Krisztina (52 éves, marketingvezető)

Amikor márciusban megjelent a koronavírus, visszahúzódtunk az otthonunkba, lépten-nyomon fertőtlenítettünk, szinte állandóan hordtuk a maszkot, és ezzel talán át is estünk a ló túlsó oldalára. Teltek a napok, és mivel nem hallottunk a közelünkben egyetlen megbetegedésről sem, kételkedni kezdtünk a járvány létezésében. Később még lazábbra vettük a figurát, baráti összejöveteleket szerveztünk, és elmentünk nyaralni is. Maxim unokánk születése pedig végképp elfeledtette velünk a járványt. A szeptemberi szigorítások viszont már a márciust idézték, azzal a különbséggel, hogy egyre több megbetegedésről hallottunk, sőt a vírus a közvetlen környezetünket is elérte. Na, mondtuk, ennek most már a fele sem tréfa! A járvány kapcsán azért aggódom, hogy vajon hogyan bírjuk ki a szigorításokat, és lehet-e még olyan a világ, mint régen volt? Persze, nyugtatgatom magam, akár előnyösen is kijöhetünk ebből, ha sok mindent újraértékelünk, megerősítjük családi-baráti kapcsolatainkat, ha ezentúl meglátjuk és megbecsüljük az élet apró szépségeit...

Bertalan János (47 éves, üzemegységvezető)

Nem kétséges, hogy a vírus jelen van, hiszen az egész világon tömegével szedi áldozatait. A járványban nem lehet kételkedni, hiszen nálunk sokkal fejlettebb egészségüggyel, kutatópotenciállal rendelkező országok sem tudták eddig megállítani. Én mindenkit óvatosságra intenék, de elsősorban azokat, akik lebecsülik a pandémiát, mert ezek az emberek nem csak önmagukra, de a többiekre nézve is veszélyesek. Ami nekem az egészben nem tetszik, az a védekezés politikai töltete. Védekezés?! Ha annak lehet nevezni, hogy nincs egységes szabályozás, szabadjára engedi a járványt. Az első hullámban még azt hangsúlyozták, hogy csak a központból vezényelve lehetünk sikeresek, most meg csinál mindenki, amit jónak gondol. Ugyanakkor Damoklész kardjaként lebegnek felettünk a követhetetlenül változó statisztikai számok. Mintha valakik félelemkeltéssel akarnának sikersztorit kovácsolni maguknak.

Bognár Dezsőné (75 éves, nyugdíjasklub-vezető)

Mi nyugdíjasok nagyon szabálykövetők vagyunk, ahol kell, felvesszük a maszkot, távolságot tartunk, és kerüljük a tömegeket, de a programjainkat is jóval kisebb létszámban szervezzük, mint tettük azt korábban. A benti összejövetelek helyett meg inkább kirándulunk, várost nézünk. Mindenki, így mi is, tartunk a járványtól, rendszeresen és nem kis aggódással figyeljük a híradásokat... Ezzel kapcsolatban azért megjegyezném, hogy nem nagyon tudunk eligazodni sem az adatokon, sem a tájékoztatásokon, sem a rendelkezéseken, hiszen a reggeli és a délutáni hírek gyakran ellentmondanak egymásnak, és sokszor a szakemberek véleménye sem egyezik. Ha ennyire bizonytalan, ha ennyire nehéz vagy ha ennyire kilátástalan a helyzet, akkor is mondják el az igazat, mert jobb tudni a biztos rosszat, mint ilyen bizonytalanságban lenni.